

forbindelse med Tyskland. Som jeg før bemærkede, genopretter Loven den før Krigen bestaaende Landbrugsbeskyttelse. Der er sket visse Ændringer, enkelte Toldsatser er forhøjet, og andre er nedsat, men i Hovedsagen tør Loven vistnok siges at retablere Tilstanden før Krigen. Tariffen synes i vid Udstrækning at være tænkt som en Forhandlingstarif, hvori der ad traktatmæssig Vej kan ske Nedsættelser. Foreløbig, det vil sige indtil den 31. Juli 1926, har den tyske Regering autonomt nedsat Tolden paa en Række Landbrugsprodukter, bl. a. Kød og Kvæg. Hvad sidstnævnte Satser angaar, maa jeg indskyde, at det ærede Medlem Hr. Brorsens Omtale deraf ikke stemmer ganske overens med de virkelige Forhold. Den giver Indtryk af, at der her er sket en kolossal Forhøjelse, medens Forholdet er det, at de autonome Satser paa Kvæg og Kød, henholdsvis 18 Reichsmark og 45 Reichsmark pr. Dobbeltcentner, er de samme som før Krigen. Disse Satser er for Kvægs Vedkommende midlertidig nedsat til 13 Reichsmark, hvilket betyder en Forhøjelse af den før Krigen gældende Traktatsats af 8 Reichsmark, og for Kødets Vedkommende til 24 Reichsmark, medens den gamle Traktatsats for frisk Kød var paa 27 Reichsmark.

Nu er det indlysende, at Overgangen fra Toldfrihed til Beskyttelse forringer Vilkaarene for vor Landbrugsudførsel til Tyskland, men dette var til en vis Grad at forudse, og det afgørende i denne Sag er efter min Mening, hvorvidt vi bliver stillet ringere end før Krigen. Dette Spørgsmaal kan kun besvares gennem en indgaaende Undersøgelse af Toldtariffens Virkninger under de nuværende Forhold, og en saadan Undersøgelse kræver Tid alene af den Grund, at den maa bygges paa en vis Sum af Erfaringer. Dertil kommer, at vi bortset fra Kvægtolden, for hvilken der er fastsat Minimaltsatser, endnu ikke er sikre paa, under hvilken Tarif vi faktisk vil komme til at arbejde. Det er muligt, ja, vel endog sandsynligt, at Tysklands Handelstraktater med andre Lande vil medføre Toldnedsættelser, som — og her vender jeg mig særlig til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard — ogsaa maa komme Danmark til gode i Kraft af vor Mestbegunstigelsesstilling med Hensyn til den tyske Toldtarif. Saa længe der saaledes ikke foreligger Klarhed over den tyske Toldtarifs Indflydelse paa vor Landbrugseksport i Almindelighed, synes Spørgsmaalet om mere almindelige Forhandlinger med den tyske Regering ikke at være aktuelt.

Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen har udtalt, at eventuelle Forhandlinger bør

føres af Traktatkommissionen, vil jeg blot gøre opmærksom paa, at den af Repræsentanter for Erhvervene og forskellige Ministerier sammensatte Traktatkommission aldrig har været tænkt som et Forhandlingsorgan, hvad den efter sit store Medlemstal heller neppe egner sig til, men som et Organ for Forberedelse og Tilrettelæggelse af Traktatforhandlinger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at holde Rigsdagen underrettet om eventuelle Forhandlingers Gang vil jeg blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det udenrigspolitiske Nævn efter den hidtil stedfundne Praksis holdes underrettet om Forløbet af vigtigere Traktatforhandlinger.

Der er imidlertid i Anledning af den nye tyske Toldlov fremdraget to Forhold som særlig foruroligende for visse Grene af vor Landbrugsudførsel. Jeg sigter her til Spørgsmaalet om Toldfrihed for frosset Kød og om Hestetold. Hvad førstnævnte angaar, forholder det sig saaledes, at frosset Kød ifølge Tariffen er belagt med samme Told som frisk Kød, men i Kraft af en særlig Bestemmelse i den nye Toldlov kan Regeringen lade frosset Kød indgaa toldfrit indenfor Rammerne af den hidtidige Indførsel under Forudsætning af, at dette sker ved Kommunernes Formidling og saa vidt gørligt gennem Erhvervsorganisationer og disses Centraler, saaledes at Kødet kommer Forbrugerne i Hænde til Indkøbspris eller med et moderat Tillæg til denne. Nogen egentlig Fastsættelse af dette toldfri Kontingent har vistnok endnu ikke fundet Sted, men ifølge en autoritativ Opgivelse skal Indførselen af frosset Kød i 1924 have andraget 90 000 Tons, og omkring dette Kvantum menes Kontingentet at komme til at ligge. I Anledning af det ærede Medlem Hr. Vanggaards Ytring om, at denne toldfri Indførsel var forbeholdt et enkelt Land, vil jeg gerne udtale, at dette paa Forhaand forekommer mig usandsynligt; Toldlovens Bestemmelser indeholder, saa vidt det kan ses, ingen Hjemmel for en saadan Præference, og mig bekendt foreligger der da heller ikke nogen Bestemmelse derom fra den tyske Regerings Side.

Dernæst er der Hestetolden. Her drejer det sig om, hvorvidt de Belgien traktatmæssig indrømmede Nedsættelser af Hestetolden ogsaa bør komme den danske Hesteeksport til gode. Som bekendt er disse Nedsættelser knyttet til særlige belgiske Hesteracer og Krydsninger mellem disse, hvilket i Praksis bliver ensbetydende med, at de forbeholdes den belgiske Hesteeksport. Medens det ud fra et rent juridisk Synspunkt